Doğan Kardeş

Sayı : 24
10 Nisan 1967
Pazartesi
Fiatı : 50 Kuruş

ATESTOP

MEÇHUL DÜŞMAN

4

STİF ZODİAC'LA ARKADAŞLARI BİR UZAY GEZİSİNDEN DÖNDÜKLERİ ZAMAN UZAY ŞEHRİ'NİN DÜŞMANLARIN ALDIKLARINI GÖRMÜŞLERDİ. GEMİYE DÜŞMAN ATEŞ AÇINCA, MAKİNE ADAMA EMİR VERDİLER. O DA FİŞEKLERİ ATEŞLEYEREK GEMİYİ KURTARIP UÇURTTU...

TAM ZAMANINDA YETİŞİP KURTARDIK.

UZAY GEMİSİNİN BİRDEN HAVALANMASI, DÜŞMAN KOMUTANINI ŞAŞIRTMIŞTI:

UÇAKSAVAR FÜZELERİ, ATEŞ, UZAY GEMİSİNİN DÜŞÜRÜLMESİNİ İSTİYORUM.

ATESTOP'A FÜZE YAĞDIRIYORLAR, STİF!

GEMİNİN IŞIN SİLÂHLARI HAREKETE GEÇTİ...

ROBERT! YAKALASAN HER ŞEYİ MAHVET!

XL5

XL5

ATEŞ!

DUR! BU GEMİYİ HİÇBİR MERMİ DURDURAMAZ. ONU BIRAKALIM, ADAMLARA DÖNELİM.

BÖYLECE...

HİÇBİR ŞEYE KALKIŞMAYIN! DOĞRU BİNİMDAN İÇERİ!..

KİMSİNİZ?

HANGİ GEZEGENDEN GELİYORSUNUZ?

DURUN, BENDE SORAYIM: SİZ KİMSİNİZ?

(Devamı son sayfada)

Bugünkü oyuncak
yarın hakikat olabilir!...

Çocuklarınızı para biriktirmeye alıştırmak için Yapı ve Kredi Bankası'nın İkramiyeli Aile Cüzdanı emrinizdedir.

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

693 M

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

10 Nisan 1967
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 21 Cilt: 1
Sayı: 586-24

Sahibi:
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul ✶ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst. ✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon: 27 34 54 - 55 - 56 ✶ Muhasebe Tel.: 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 25 TL. ✶ Altı aylık: 12,5 TL. ✶ Yurt dışı yıllık: 38 TL. ✶ Yurt dışı altı aylık: 19 TL. ✶ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✶ Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

beş kıtadan

YARIŞ OTOLARININ EN KÜÇÜĞÜ

Zamangezgini

Yarış otolarının en küçüğünü İtalyanlar yapmışlar. «OK» adını taşıyan bu arabanın boyu 3.5 metre, yüksekliği 50 santimetre, genişliği de 67 santimetre. «OK», gerçekten de bir ok hızıyla, saatte 300 kilometre yaparak gidiyor. Yarışçı, otomobili hemen hemen uzanmış vaziyette kullanmaktadır.

ATLARIN DA DİŞÇİSİ VAR...

İngiltere Kraliçe'sinin saf kan atları pek ünlüdür. Bu cins hayvanlar, tepeden tırnağa büyük bir özenle bakılırlar. Atların özel bir dişçisi bile vardır. Resimde, kraliçe'nin at dişçisini bir atın ağrıyan dişini çekerken görüyorsunuz.

BALİNALARIN KRALI

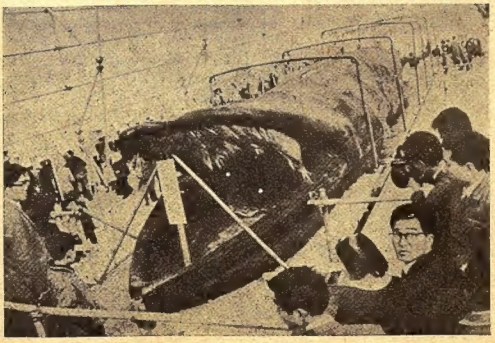

Japonya'nın başkenti Tokyo'da bir park, bir çeşit hayvan müzesi haline getirilmiş. Bu parkta, şimdiye kadar yakalanan balinaların en büyüğü gösteriliyor.

Norveç açıklarında tutulan ve ağırlığı 20 tonu geçen bu dev hayvanı bozulmadan muhafaza edebilmek için, bir yığın Japon bilgini harekete geçmiştir. Çünkü balinalar öldükten en çok on iki saat sonra çürüyüp kokmaya başlar. Bilginlerin buldukları çare sonunda, balinadan 7 ton kan çıkarılmış ve yerine 8 ton koruyucu sıvı konmuştur.

Eksik olmasın Müdür bey, bizi okula böyle getirdi...

Yeşilköy PANSİYONLU

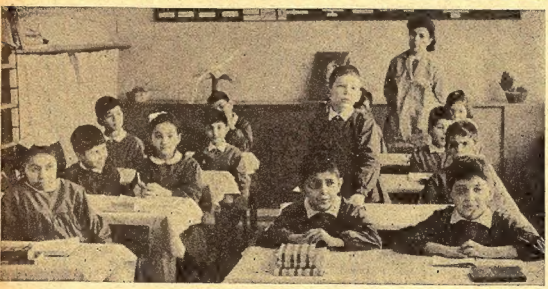

Baharı müjdeleyen, pırıl pırıl güneşli bir gün. İnsanı hiç üşütmeyen, ılık bir hava. Arkadaşımla Yeşilköy istasyonuna iniyoruz. Orta yaşlı, orta boylu, azimli görünüşlü bir bay karşılıyor bizi. Elini uzatıyor:

— «Ben Yeşilköy Pansiyonlu İlkokulu müdürü Mustafa Karakuş. Biz de sizi bekliyorduk. Buyrun, gidelim...»

Yaya kaldırımın kıyısında sepetli bir motosiklet duruyor. Müdür beyin motosikleti. Hep birlikte biniyoruz. Ver elini pansiyonlu okul!..

★

Müdür beyin odasındayız. Müdür yardımcısı sayın Seniha Aydeniz:

— «Herhalde bir yorgunluk kahvesi içersiniz...» diyor. Az sonra elinde bir kahve tepsisi olduğu halde, kara kaşlı, kara gözlü, sıcak gülüşlü bir kardeş giriyor içeriye: Hülya Gürler.

Pek ömür bir kız bu Hülya. Tatlı tatlı kusurları var. Kendisi de saklamıyor zaten, açıkça söylüyor:

— «Savrukluk huyumdur, unutkanlık soyumdur.» diye.

Bu işin hikâyesini dinleyin de, ona hak verin... Bir cumartesi günü, Hülya, okul biter bitmez bavulunu almış, Yeşilköy'den trene binip Sirkeci'ye gelmiş. Orada kendisini annesiyle babası karşılamışlar. Fakat sonra ne olmuş, biliyor musunuz? Anneyle baba çocuklarının bavulunu alıp ortadan kaybolmuşlar. Hülya'yı da oracıkta unutmuşlar!..

★

Yeşilköy Pansiyonlu İlkokulu adı üstünde

YEPYENİ BİR TEORİ — ↑ Yeşilköy Pansiyonlu İlkokulu Özel sınıfı'ndan bir görünüş: Osman Bilge (önde, ayakta duran kardeş), Doğan Kardeş'e gezegenlerle ilgili bir teorisini açıklıyor.

ARKADAŞLIK DEDİĞİN BÖYLE OLUR — Bir süre önce ayağı kırılarak alçıya alınan Levent Türkuçak, iki arkadaşının yardımıyle merdivenleri iniyor. Barbaros Kardeşler ve Ayfun Çiçek adlarındaki bu refalı arkadaşlar, Levent'i hiçbir zaman ve hiçbir yerde yalnız bırakmıyorlar... →

AFİYET OLSUN — Yeşilköy Pansiyonlu İlkokulu'nun 255 öğrencisi, yemeklerini öğretmenleriyle birlikte bu salonda yiyorlar. Her masanın son sınıf kız öğrencileri arasından seçilmiş bir «sofra başı» var. Masadaki yemek düzenini onlar sağlıyor, servisi onlar yapıyor. ↓

BU KÖŞE İŞ KÖŞESİ — Kendisinden söz ederken «Savrukluk huyumdur, unutkanlık soyumdur» diyen Hülya Gürler kardeş, 4/A sınıfının elişi köşesini tanıtıyor. ↑

CAN KULAĞIYLA DİNLİYOR — Resimde gördüğünüz eli yanağındaki kardeşin adı Tarık Seden. Kendisi röportajımız boyunca en bol konuşanlardan biriydi. Fakat fotoğrafçımız her nesilsa onun kendisini can kulağıyle dinlemeye vardığı bir anı yakalamış... →

İlkokulu

yatılı bir okul. 255 öğrencisi var, 10 tane de öğretmeni. Pek çoğu çalışan annelerin çocukları olan bu öğrenciler, ders günlerinde okulda yatıp kalkıyor, cumartesi ve pazarlarını ise ailelerinin yanında geçiriyorlar. Dahası var. Müdür bey dışında hepsi de bayan olan öğretmenlerimiz, tıpkı öğrenciler gibi okulda kalıyorlar...

Yatılılığın kendine göre bazı sıkıntıları, buna karşılık çok da tatlı yanları ve faydaları var. Sıkıntısı şu: Okula yeni başlıyan minik kardeşler, ilk zamanlar anne ve babalarına karşı büyük bir özlem duyuyor, cumartesi günlerini iple çekiyorlar. Ama, sonraları bu duygunun boşluğunu arkadaş ve öğretmen sevgisi alıyor. Bakın, bu konuda 5'inci sınıf öğrencileri neler söylüyorlar...

Günhan Süerdem:

— «Bütün bir ders haftası, çok sevdiğim arkadaşlarımla gece gündüz bir arada yaşamaktan mutluyum.»

Tuncel Çiçek:

— «Yatılılık gerek öğrenim, gerekse disiplin ve terbiye bakımından bizim için çok verimli oluyor. Hayata sağlam ve kişilikli insanlar olarak hazırlanıyoruz.»

Erhan Şaşar:

— «Yatılılık bize daha çok oynamak ve eğlenmek imkânını veriyor.»

Ama, ne olursa olsun, öğrenciler cuma gecelerini büyük bir sabırsızlık ve heyecan içinde geçiriyorlar... Çünkü ertesi gün cumartesi. Aile ocağına kavuşacaklar... Bazısı bu duygusunu açıkça söylüyor, bazısı da gizliyor.

★

Okulumuzun bir özel 4'üncü sınıfı var. Öğrencileri, Bakanlığın özel bir testiyle seçilmiş, ileri kabiliyetli çocuklar... Onlardan duyduklarım, pek çok üniversite öğrencimizin parmağını ağzında bıraktıracak nitelikte...

Osman Bilge adlı öğrenci, yemek sırasında müdür beye soruyor:

— «Efendim, sizce Güneş'ten ilk kopan gezegen hangisidir?»

— «Bir araştırayım, sana öyle cevap vereyim Osman.»

— «Ben düşündüm. Bu, olsa olsa Plüton'dur. Çünkü Plüton, Güneş'e en uzak gezegendir. Bu kadar uzaklığa fırlayabilmesi için, Güneş'in en hızlı döndüğü ilk zamanlarında ondan kopup ayrılması gerekir.»

★

Özel sınıf öğrencilerinin çoğu koyu Fenerbahçe'li. Fakat öğretmenleri Beşiktaş'lı... İlerde futbolcu olmak isteyen kardeşler de pek çok. Tarık Seden'e soruyorum:

— «Peki ama Tarık, futbolculukla bilginliği bir arada yürütmek pek kolay olmasa gerek.»

— «Haklısınız. Futbolcular ek meslek olarak bence tiyatroyu seçmeli.»

— «O da neden?»

— «Saha içinde pek güzel sakatlanma rolü yapıyorlar da!..»

HALK OYUNLARINA HAZIRLIK — Okulumuzun folklor okibi, haftanın belli günlerinde bir araya gelerek, halk oyunları için prova yapar. Yukardaki resim, böyle bir çalışma sırasında çekilmiştir.

İŞTE BİZİM ÖĞRETMENLERİMİZ — Resmimiz, Yeşilköy Pansiyonlu İlkokulu'nun 2 yönetici, 6 sınıf öğretmeni ve 2 grup öğretmeninden meydana gelmiş öğretim ve yönetim kadrosunu toplu olarak gösteriyor.

ÖLMEZ ATA

Titredi yerler gökler
Ağlaştı bütün Türkler
Sancaklar eğildi yere
Ata'mız öldü diye...

GÜLDEN ZAMAN
(Yeşilköy Pansiyonlu İlkokulu 3'üncü sınıf öğrencisi)

İLKBAHAR

Hoş geldin ilkbahar!
Ağaçlar çiçek içinde,
Leylekler döndü geri,
Mis kokuyor şu bahçe...
Ovalar yeşillendi,
Cıvıltısı serçelerin
Duyuluyor bağlardan.
Neşemize neşe katan
İlkbahar, hoş geldin!..

GÜL ÇOLAK
(Yeşilköy Pansiyonlu İlkokulu 5'inci sınıf öğrencisi)

ORMANLAR HÂKİMİ

Tarzan

15

AFRİKA'YA KAZARA DÜŞÜRÜLEN ATOM BOMBASININ YERİNİ GÖSTEREN HARİTA FENA NİYETLİ ANTUN HOLBAT'IN ELİNE GEÇER. ADAM BOMBANIN PEŞİNDEDİR. TARZAN DA BOMBAYI BULMUŞ, ETRAFINI BİR TAHTA PERDE İLE ÇEVİRMİŞTİR..

TAMAM! ARTIK KİMSE BOMBAYA EL SÜREMEZ..

İLK FIRSATTA GENERAL YEATS'İ GÖRÜP DURUMU HABER VERMELİYİZ

O SIRADA

A..A... ATOM BOMBASININ BULUNDUĞU YERE BİR HELİKOPTER GELİYOR!

ASKERİ BİR HELİKOPTER DEĞİL KİM OLABİLİR ACABA?

GİDİP BAKALIM NE YAPACAKLAR?

ŞEF, BAK!.. İŞTE BOMBA

BİRİSİ BUKALARA GELMİŞ!

JOHN CLARDO

DİKKATLİ OLALIM.. BU ÇİT BİR TUZAK OLABİLİR!

HAVA ÜSSÜ BOMBANIN YERİNİ BİLMİYOR.. ÇİTİ KİM ÇEKMİŞ OLABİLİR?

BELKİ BOMBA ONLARIN DA DÜŞÜRDÜLER. ŞİMDİ DE ALMAYA GELDİLER...

KENARA ÇEKİL ÇİTA!

JOHN CLARDO

ÇİTİ DEVİRİN. BOMBA SERBEST KALSIN

Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved ©1967 by United Feature Syndicate, Inc.

ÇABUK OLUN. AMERİKALILAR HABER ALMADAN BU İŞ BİTMELİ...

ANLAŞILDI... BOMBA AMERİKALILARIN. BUNLAR ÇALMAYA GELMİŞ!
GENERAL YEATS'E DURUMU BİLDİRME YE VAKİT DE YOK!
BU ADAMLAĞI GÖZDEN KAYBETMEMELİ
ÇOK TEHLİKELİ BİR İŞ YAPIYORLAR..
NİYETLERİ FENA GALİBA.
PESLERİNİ BIRAKMAMALIYIM...
İŞTE GİDİYORLAR!..
ALLAH VERDE, BENİ GÖRMESELER...
NEREYE GİTTİKLERİNİ BİR ÖĞRENEBİLSEM!..
ANLAŞILDI, BU KALE GİBİ YERE İNECEĞİZ GALİBA.
GÖRÜNMEDEN BİR AT LAYABİLSEM AMA, ÇOK YÜKSEK.
ALÇALIYORUZ.. SU AĞAÇLARIN ÜZERİNDEN GEÇEREKEN ATLARIM
TAM SIRASIDIR!
TARZAN YÜKSEK OTLARIN ÜZERİNE DÜŞTÜ
BİR ZAMAN BAYGIN KALDI...
BİRKAÇ SAAT SONRA
BAŞIM ÇOK AĞRIYOR ALLAHTAN BİR YERİM KIRILMADI
BUBASI ÇOK SAĞLAM BİR KALEYE BENZİYOR
ARKASI VAR

Tabiatta en umulmadık yerlerde raslanan acayip hayvan yuvalarını incelemek kadar ilgi çekici birşey yoktur. Su örümceğinin çan biçimindeki yuvası ne kadar garipse, yaprakları bitki lifleriyle dikerek kendisine yuva kuran terzi kuşununki de o kadar ilgi çekicidir.

HAYVANLARIN GARİP YUVALARI

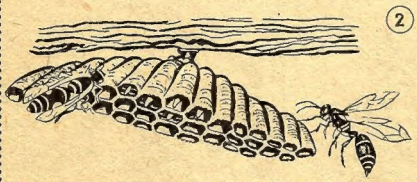

Deniz kırlangıcı (1) yumurtasını bir dalın çatalına bırakır. Yaban arısı (2) yuvasını liflerden yapar. Terzi kuşu (3) yaprakları bitki lifleriyle dikerek yuvasını hazırlar. Su örümceği (4)'nin çan biçimindeki yuvasının tavanı hava kabarcıklarıyle doludur.

Tabiatta, en umulmadık yerlerde yuvalara raslarsınız: Yer altında, toprağın yüzünde, ağaçların tepesinde, denizlerin dibinde... Bunların içlerinde öyle garipleri vardır ki insan şaşırıp kalır...

Toprak altında oyduğu yuvalarda yaşayan sayısız yaratıklardan biri de köstebektir. Bakımlı, yemyeşil bir çimenlikte durup dururken beliren kabarıklıklar onun işidir hep. Kısa fakat güçlü ayaklarıyle, nemli toprağın içinden zikzaklı tüneller kazarak öyle bir gidişi vardır ki! Köstebek, hemen yalnızca yemek için yaratılmıştır. Gerçekten de, bu 15 sm. boyunda, tüyler arasında kaybolmuş gözleri doğru dürüst görmeyen, obur kemirici, günde, kendi ağırlığı kadar kurtçuk, solucan ve böcek yer. Her ne kadar parkların, bahçelerin altını üstüne getiriyorsa da, köstebek, bu zararlı hayvanları yediğinden ötürü yararlı sayılır. Ama buna karşılık tarla fareleri de, onun açtığı geçitlerden giderek, gündelik nafakaları olan bitki köklerine ve yumrularına ulaşırlar.

Su içinde de çok çeşitli hayvanların yuvaları saklıdır. Bunlardan su örümceğininki, denizaltıcıların suyun dibine inerken kullandıkları çan biçimindeki kurtarma araçlarına benzer. Yuvanın iç bölümü, örümceğin su yüzünden getirdiği hava kabarcıklarıyle doludur. Kabarcıklar, yumurtadan yeni çıkmış yavruların solunumuna yararlar. Yuvanın su akıntısıyle sürüklenmesine imkân yoktur: Örümceğin ördüğü ağlarla sualtı bitkilerinin gövdelerine sımsıkı bağlıdır.

İskorpit balığı da barınağını kurmak için su bitkilerinden yararlanır. Erkek iskorpit, yuva için elverişli bir yer bulunca, bu bitkilerden bir miktar toplar ve bunların alınıp götürülmesini önlemek için de üzerlerine küçük taşlardan destek koyar. Dişisi yumurtladıktan sonra çeker gider. Yuvayı korumak erkek iskorpitin görevidir.

Tropikal denizlerde yaşayan bir balık vardır ki, yumurtalarını deniz lâlesi ve deniz hıyarı denilen hayvanların dokunaçları arasına bırakır. Bu dokunaçlar öldürücüdür. Fakat, deniz lâlesi, misafirine saldırmak bir yana, onu büyük balıklardan korur. Daha doğrusu, küçük balığı bir tuzak gibi kullanarak, dokunaçları arasına giren diğer büyük balıkları yutar.

Bir çeşit iri yengeç olan pavurya, midye ve salyangoz gibi hayvanların sert kabuğu içine girer. Bunu yaparken, uzun ve güçlü kıskaçlarıyle içerdeki salyangozu geri geri iterek öldürür. Büyüyüp de kabuğuna sığmaz olunca yer değiştirir.

Kanguru çok küçükken gezici bir yuvada yolculuk yapar. Burası anasının karın bölümünde bir ceptir. Yavru büyüyüp de kendisini tek başına besleyip koruyabilecek duruma gelinceye kadar, bu sıcak ve rahat beşikte kalır.

Antarktika'da toplu olarak yaşayan penguenler için yuva kurmak bir çakıltaşına bakar. Taşı, dişi penguenin ayakları dibine bırakırlar. Dişi eğer bunu benimser ve alıkoyarsa, bunun benzerini bulmak için çakıltaşı toplamaya çıkarlar.

Gerçekten de penguenler, kaygan ve toparlak taşları birbirinin üzerine koyarak yuvarlak biçimli yuvalarını toplu bir çalışmayla yaparlar. Bununla birlikte arasıra aralarından çıkan kötü niyetli ve tembel bir penguen, gagasıyle uzaklardan taşıyıp getirmeye üşendiği için yeni bitmiş yuvalardan birinin en altındaki taşı çekerek onun yıkılıp bozulmasına sebep olur. İşte böylece düzenli biçimde ilerleyen toplu çalışma birdenbire duraklar ve yerini gürültülü bir kavga alır.

Kuluçka mevsiminde erkek penguen, yumurtayı ayağı üzerinde bir yerden öbürüne taşır.

Yaban arıları yuvalarını liflerden yaparlar. Bu yuvaların bir kısmı, alta doğru indikçe sivrilen petekleriyle birer şemsiyeyi andırırlar. Diğer kısmı ise, liflerden meydana gelmiş, küre biçiminde bir zarla sarılıdır. Duvarcı arıların yaptıkları yuvalara gelince, bunlar çamurdan olup başlangıçtaki görünüşleri birer vazoya benzer.

Kuşların yuvaları da apayrı bir âlemdir, Güney Afrika'nın ovalarında, bildiğimiz akasyayı hatırlatan dikenli bir ağaç yetişmektedir. Bu ağacın dalları arasında dokumacı kuşların kurduğu yuvalar, kuşlar tarafından yapılmış olanların belki de en ilgi çekicisidir. İki yüz çift kadar dokumacı kuş bir araya gelerek, samandan, büyük bir tavan örerler ve asıl yuvalarını bu tavanın altına sıralarlar. Böylece yerleştikleri ağaç gürültüden geçilmeyen bir arı kovanına benzer.

İlgi çekici kuş yuvalarından biri de gene dokumacı kuşgillerden Filipin dokumacı kuşununkidir. Bu kuş bitki saplarını ve ince dalları örerek kendisini bezdirenleri aldatmak için kapalı ve derin sepetler yapar.

Yuvasıyle ün yapmış kuşlar arasında bir de terzi kuşunu sayabiliriz. Bu sevimli ve becerikli hayvan, ağaç yapraklarını bitki lifleriyle gerçekten dikerek, yuvasını koruyucu bir kılıfla sarar.

5

6

Hayvanların garip yuvalarından bir kaçı: Dokumacı kuşlarının samandan yapılmış apartmanları (5). İskorpit balığının deniz bitkileriyle meydana getirdiği yuva (6). Pavurya'nın yuvası (7). Köstebek ve toprak altındaki yuvası (8).

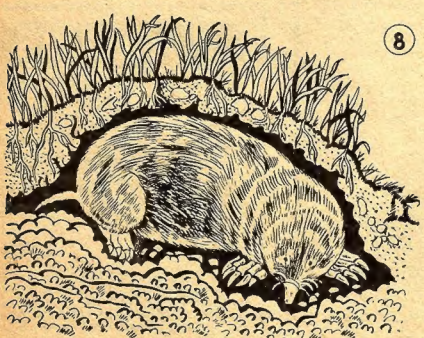

8

7

3 soru 3 cevap

A- 1782 DE PARİS'TE, İÇİNDE BİR KOYUN, BİR HOROZ VE BİR ÖRDEKLE HAVA YOLCULUĞUNA ÇIKAN İLK BALONU YAPANLAR KİMLERDİR?
1- MONTGOLFIER KARDEŞLER
2- RIGHT KARDEŞLER
3- DORNIER

B- BAKTERİ ÖLDÜRÜCÜLER DEN PENİSİLİNİ 1928 DE KİM BULDU ?
1- GERHARD DOMACK
2- MALPIGNI
3- ALEKSANR FLEMING

C- BAŞI KÖPEĞE BENZEYEN BU DENİZ HAYVANININ ADI NEDİR ?
1- KAŞALOT
2- FOK
3- SU SAMURU

CEVAPLAR : A1, B3, C2

SEBEP NEYMİŞ?

İki arkadaş yolda karşılaştılar. Biri ötekine hayretle sordu:

— «Kuzum sen kardeşinin yanına Ankara'ya gitmemiş miydin?»

— «Gitmiştim,» dedi öteki. «Gitmiştim ama, gördüğün gibi yine buradayım.»

— «Hani, orada bir yıl kalacaktın ya?»

— «Kalacaktım, ama olmadı. Meğer gişedeki memur tren biletini yanlışlıkla gidiş-dönüş vermemiş mi!»

BU NE BİÇİM KANDIRMA?

Akşam yemeğinden sonra köy kahvesi oldukça kalabalıktı. Kimi oyuna dalmıştı; kimi elinde gazete, kahvesini yudumluyordu, kimi de çevresine topladığı ahbaplarına heyecanlı heyecanlı bir şeyler anlatmakta idi.

Birdenbire kapı açıldı, içeriye iri kıyım, gözleri öfkeden parıl parıl yanan bir adam girdi, bir masaya yumruğunu vurarak bağırdı:

— «İçinizde Hüsnü kimse çıksın bakalım!..»

Kimse yerinden kımıldamamıştı bile. Adam ağzından köpükler saçarak, avaz avaz haykırmaya başladı:

— «Vay korkak fare vay! Bir de utanmadan, sıkılmadan saklanıyorsun ha? Ama, üzülme, ben seni şimdi deliğinden çıkarmasını bilirim!»

O sırada ufak tefek, çelimsiz bir adam, süklüm püklüm ayağa kalktı:

— «Hüsnü benim!»

Kabadayı, bunu duyar duymaz atıldı ve adamcağızı sille, tokat, tekme yumruk... bir güzel patakladı. Sonra da kapıyı vurarak çıktı gitti.

Kahvedekiler, dövülen zavallının üzerine eğildiler. İçlerinden biri onu omuzlarından tutup sarsarak sordu:

— «Yahu, senin adın Süleyman değil mi? Ne diye boşu boşuna dayak yedin?»

Beriki, patates gibi şiş gözlerini aralamaya çalışarak, sevinç içinde haykırdı:

— «Kandırdım onu!..»

KOLAY OLSUN DİYE

İki mahkûmu aynı hücreye koymuşlardı. Biri ötekine sordu: «Sen kaç yıl hapis yedin?»

— «Beş.»

— «Ben dört,» dedi mahkûm. «Şu halde kapı tarafındaki ranzada ben yatayım, senden önce çıkacağıma göre çıkarken seni rahatsız etmek istemem...»

TÜRKİYE'Yİ İYİ TANIYOR MUSUNUZ?

TUZ GÖLÜNÜN KUZEY BATISINDAKİ BU ŞEHRİMİZİN ADI NEDİR?

CEVAP: SEBERİHİSAR

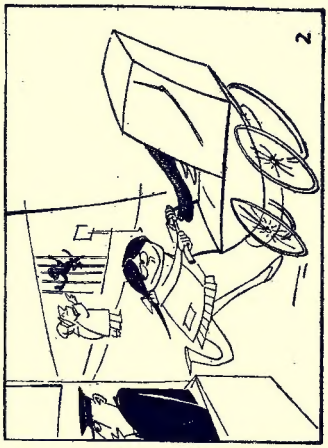

2

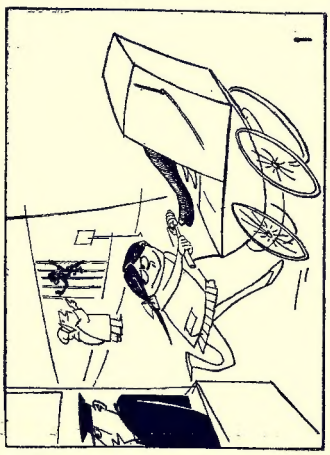

1

7 YANLIŞ

Yaramaz kızın bebek arabasında Hayvanat Bahçesi'nden kaçırdığı bebeğin bir fil yavrusu olduğunu bilmem farketti̇niz mi? Kapıcının bir anlık dalgınlığından istifade edip fil yavrusunu kaçıran bu yaramaz kız daha sonra yavrunun koskocaman annesini karşısında görünce bütün başarılıklarından tamamen vazgeçti! Resmen bu kaçırma olayını koyye ederken 7 yanlış yapmış. Acaba siz bunları 2. resimde bulabilecek misiniz?

DEĞİŞİKLİKLER: 1) Arabanın sol arka tekerleği tamamlanmış. 2) Araba sabının sol dikmesi görünmüş. 3) Ziyaretçinin çenesi tamamlanmış. 4) Kapıcının kol yeni değişik. 5) Yaramaz kızın sol omuzu farklı. 6)Fil yavrusunun hortumu değişik. 7) Meymuna kuyruk eklenmiş.

3 soru cevap

A- 1782 DE PARIS'TE, İÇİNDE BİR KOYUN, BİR HOROZ VE BİR ÖRDEKLE HAVA YOLCULUĞUNA ÇIKAN İLK BALONU YAPANLAR KİMLERDİR?
1- MONTGOLFIER KARDEŞLER
2- RIGHT KARDEŞLER
3- DORNIER

B- BAKTERI OLDURUCULERDEN PENISILINI 1928 DE KIM BULDU?
1- GERHARD DOMACK
2- MALPIGNI
3- ALEKSANR FLEMING

C- BAŞI KÖPEĞE BENZEYEN BU DENİZ HAYVANININ ADI NEDİR?
1- KAŞALOT
2- FOK
3- SU SAMURU

CEVAPLAR: A1, B3, C2

SEBEP NEYMİŞ?

İki arkadaş yolda karşılaştılar. Biri ötekine hayretle sordu:

— «Kuzum sen kardeşinin yanına Ankara'ya gitmemiş miydin?»

— «Gitmiştim,» dedi öteki. «Gitmiştim ama, gördüğün gibi yine buradayım.»

— «Hani, orada bir yıl kalacaktın ya?»

— «Kalacaktım, ama olmadı. Meğer gişedeki memur tren biletini yanlışlıkla gidiş-dönüş vermemiş mi!»

BU NE BİÇİM KANDIRMA?

Akşam yemeğinden sonra köy kahvesi oldukça kalabalıktı. Kimi oyuna dalmıştı; kimi elinde gazete, kahvesini yudumluyordu, kimi de çevresine topladığı ahbaplarına heyecanlı heyecanlı bir şeyler anlatmakta idi.

Birdenbire kapı açıldı, içeriye iri kıyım, gözleri öfkeden parıl parıl yanan bir adam girdi, bir masaya yumruğunu vurarak bağırdı:

— «İçinizde Hüsnü kimse çıksın bakalım!..»

Kimse yerinden kımıldamamıştı bile. Adam ağzından köpükler saçarak, avaz avaz haykırmaya başladı:

— «Vay korkak fare vay! Bir de utanmadan, sıkılmadan saklanıyorsun ha? Ama, üzülme, ben seni şimdi deliğinden çıkarmasını bilirim!»

O sırada ufak tefek, çelimsiz bir adam, süklüm püklüm ayağa kalktı:

— «Hüsnü benim!»

Kabadayı, bunu duyar duymaz atıldı ve adamcağızı sille, tokat, tekme yumruk... bir güzel patakladı. Sonra da kapıyı vurarak çıktı gitti.

Kahvedekiler, dövülen zavallının üzerine eğildiler. İçlerinden biri onu omuzlarından tutup sarsarak sordu:

— «Yahu, senin adın Süleyman değil mi? Ne diye boşu boşuna dayak yedin?»

Beriki, patates gibi şiş gözlerini aralamaya çalışarak, sevinç içinde haykırdı:

— «Kandırdım onu!..»

KOLAY OLSUN DİYE

İki mahkûmu aynı hücreye koymuşlardı. Biri ötekine sordu: «Sen kaç yıl hapis yedin?»

— «Beş.»

— «Ben dört,» dedi mahkûm. «Şu halde kapı tarafındaki ranzada ben yatayım, senden önce çıkacağıma göre çıkarken seni rahatsız etmek istemem...»

TÜRKİYE'Yİ İYİ TANIYOR MUSUNUZ?

TUZ GÖLÜNÜN KUZEY BATISINDAKİ BU SEHRİMİZİN ADI NEDİR?

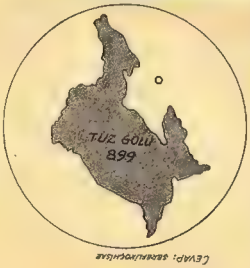

CEVAP: SEREFLİKOÇHİSAR

7 YANLIŞ

Yaramaz kızın bebek arabasında Hayvanat Bahçesi'nden kaçırdığı bebeğin bir fil yavrusu olduğunu bilmem farkettiniz mi? Kapıcının bir anlık dalgınlığından istifade edip fil yavrusunu kaçıran bu yaramaz kız daha sonra yavrunun koskocaman annesini karşısında görünce bütün haşarılıklarından tamamen vazgeçti! Ressam bu kaçırma olayını kopye ederken 7 yanlış yapmış. Acaba siz bunları 2. resimde bulabilecek misiniz?

★

DEĞİŞİKLİKLER: 1) Arabanın sol arka tekerleği tamamlanmış, 2) Araba sapının sol dikmesi gösterilmiş. 3) Ziyaretçinin çenesi tamamlanmış. 4) Kapıcının kol yeni değişik. 5) Yaramaz kızın sol omuzu farklı. 6)Fil yavrusunun hortumu değişik. 7) Maymuna kuyruk eklenmiş.

İŞTE, SON İCADIM OLAN MEŞHUR HAPIM. BUNUN İÇİNDE TATLISIYLA, TUZLUSUYLA TAM BİR GÜNLÜK YEMEK VAR.
GÜZEL
GÜZEL AMA...
CON AHMET A.Ş

AMASI NE? ÇORBA, ET, SEBZE, TATLI MEYVA, GAZOZ, SU, HERŞEY VAR... DAHA NE?
EVET AMA BUNU YUTMAK İÇİN FİL OLMAK LAZIM. HAH. HA!.

EN ONU LEN
ÜRÜM.

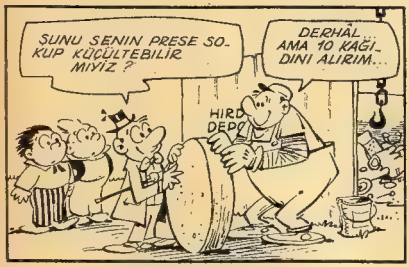
SUNU SENİN PRESE SOKUP KÜÇÜLTEBİLİRMİYİZ?
DERHAL, AMA 10 KAĞIDINI ALIRIM...
HIRDAVAT DEPOSU

MERAK ETTİM KOCA HAPI NASIL KÜÇÜLTECEK ACABA?
TANK!.. TUNK!
SİZ HİÇ PRES GÖRMEDİNİZ Mİ? PRESE KONAN BİR ŞEY İSTEDİĞİNİZ KADAR KÜÇÜLÜR.
Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved ©1966 by United Feature Syndicate, Inc.

ARTIK HE !

ŞİMDİ SAĞLIK BAKANLIĞINDAN PATENTİNİ ALMALI...

?

N'OLDU?
N'OLACAK, BOYUNU, POSUNU KÜÇÜLTMÜŞ, AMA AĞIRLIĞI AYNI KALMIŞ YERİNDEN OYNAMIYOR!..
HIRDAVAT DEPOSU
DEVAMI GELECEK SAYIDA

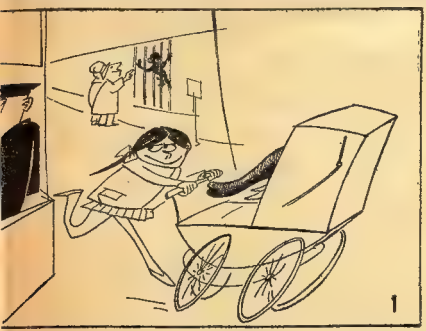
1

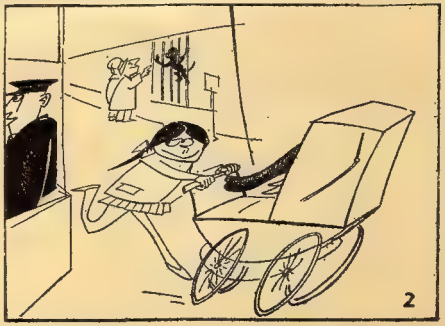
2

2
KAPTAN
ve çocukları
EDİ ve BÜDÜ
İŞTE, SON İCADIM OLAN MEŞHUR HAPIM. BUNUN İÇİNDE TATLISIYLA, TUZLUSUYLA TAM BİR GÜNLÜK YEMEK VAR.
GÜZEL
GÜZEL AMA.
CON AHMET A Ş
AMASI NE? ÇORBA, ET, SEBZE, TATLI MEYVA, GAZOZ, SU, HERŞEY VAR... DAHA NE?
EVET AMA, BUNU YUTMAK İÇİN FİL OLMAK LÂZIM. HAH. HA!..
SEN ONU FİLLERE, TİMSAHLARA YUTTUR, CON AMCA!
İNSANLAR İÇİN MİNNACIK HAPLAR LÂZIM.
ŞİMDİ BEN ONU İSTENİLEN BOYA KÜÇÜLTÜRÜM.

Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
©1966 by United Feature Syndicate, Inc.

ALIN İŞTE OLDU TAM BİR SANTİM!..
YAŞASIN!!. BAŞARDIK! ARTIK İSMİM TARİHE GEÇECEK!.
ŞİMDİ SAĞLIK BAKANLIĞINDAN PATENTİNİ ALMALI...
?
N'OLDU?
HIRDAVAT DEPOSU
N'OLACAK, BOYUNU, POSUNU KÜÇÜLTMÜŞ, AMA AĞIRLIĞI AYNI KALMIŞ YERİNDEN OYNAMIYOR!..
DEVAMI GELECEK SAYIDA

Çiftlikteki Sürgünler

Onaltı yaşındaki ablam o kadar nazlı alışmış, o kadar şımartılmıştı ki bir türlü bu yeni hayatımıza alışamıyordu...

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ

Babaları Cezmi Bey'in iflâsı üzerine İstanbul'daki lüks hayata veda etmek zorunda kalan Oğuz ve Sevim anneleri Leylâ Hanım'la birlikte amcaları Rasim Beyin çiftliğine sığınırlar. Sert bir tutum gösteren Rasim Bey kimseye boşuna yemek verme fikrinde değildir. Herkese birtakım işler verir. Bu arada Oğuz'un dersleriyle de yakından ilgilenir. Sevim'e karşı muamelesi ise daha yumuşaktır. Cezmi Bey'den gelen ilk mektup hiç de ümit verici değildir. Herşey satılmış, zavallı adam kendisine ancak bir kâtiplik bulabilmiştir. Eşi Leylâ Hanım'dan çocuklarını kasabadaki okula göndermesini istemektedir. Buna Sevim itiraz eder.

— 4 —

Rasim Beyin kasabada bir dükkânı varmış. Her sabah, erkenden Arif adındaki arabacı çift atlı arabayı koşarak çiftlikte çıkan yiyecekleri bu dükkâna götürüyordu.

Daha ilk gün, evin önündeki avluda güm güm sesler çıktığını işitmiştik. Sonra bu sesleri artık her sabah işitmeye başladık. Rençper karılarından biri sütü dövüyor, yayığın tokmağına yağlar toplanıyordu.

Ben de çok erken kalkmaya alışmıştım. Annemi, Sevim'i uyandırmadan, daha çiğ taneleri bahçedeki kahkaha çiçeklerinin üzerinde elmas taneleri gibi parlarken avluya inerek ahırlara kadar gidiyor, ineklerin sağılmasını seyrediyordum.

Amcamın komşu çiftliklerden kira ile tuttuğu harman makinesi de hoşuma gidiyordu. Buğdayları bir tarafa, samanı bir tarafa ayırıyor, rençperler buğdayları çuval çuval ambara taşıyorlardı.

Amcam araba yüklenirken bana hesap tutturuyordu. Taze tereyağlarını tartıyor, yumurtaları hesaplıyordum. Süt güğümlerini de koyduktan sonra sıra çiftlikte yetişen sebzelere, meyvalara geliyordu. Hepsini kantara koyup tartıyorduk.

Bundan sonra karnım iyice acıkmış olarak kahvaltıya gidiyordum. Belki erkek olduğum için benim dikkatimi çeken çok şey vardı çevremde. Ama onaltı yaşındaki ablam o kadar nazlı alışmış, o kadar şımartılmıştı ki bir türlü bu yeni hayatımıza alışamıyordu. Zavallı annem çok yoruluyordu. Bir odada yattığımız için bazı geceler onun inlediğini duyuyordum. Bazen de uykusunda sayıklıyor: «Cezmi, Cezmi» diye söyleniyordu.

Yazan :

KEMALETTİN TUĞCU

Bir sabah Sevim:

— «Bitirdin artık kendini, zayıfladın,» dedi.

Annem içini çekerek:

— «Ne yapayım,» dedi. «Herkes çalışıyor. Amcanızın başına yük mü olacağız? Hasta değilim, ona şükrediyorum.»

— «Sen ahçı mısın, hizmetçi misin anne?»

— «İnsan evinin hizmetçisi, uşağı olabilir. Kira odalarında, bir kâtip aylığı ile yaşamaya çalışan babanı düşün.»

— «Ben canımdan usandım, kimseyi düşünmüyorum.»

— «Peki, beni de düşünme.»

Sevim artık yatak odasının penceresinde dağları seyredip içerliyerek oturamaz oldu. O da kahvaltıdan sonra mutfağa gidiyor, yemek kaplarını vıkıyor, sofrayı topluyordu.

Bir sabah amcam açık pencereden odamıza seslendi:

— «Sevim, uyandın mı kızım.»

Sevim pencereye çıkınca amcam:

— «Bizim süt sağan kadın hastalanmış,» dedi. «Handan gidecek. İstersen ona biraz yardım et. Hem nasıl sağıldığını görürsün.»

Ben de peşlerine takıldım. İnekler birer birer ahırdan çıkartılıyordu. Handan bunların memelerini ılık su ile güzelce yıkadıktan sonra sağmaya başlıyordu. Ara sıra da karnına hafifçe vuruyordu. Sevim merak etmişti:

— «Neye vuruyorsun Handan? Hayvancağız işte duruyor.»

Handan güldü:

— «Kendisini sıkıyor, sütünü bırakmıyor. Halbuki danası kocaman oldu. Mükemmel yem yiyor, akşama kadar otluyor, ama analık işte.»

Sağılma bitince o ineğin danası sa-lıverıliyordu. Hayvan hemen anasına koşuyor, memelerine yapışarak burnu ile dürte dürte emiyordu. Sevim ağzı sütlü danalardan birini tutarak sevdi.

Eve girerken amcam:

— «Sevim, kızım,» dedi. «Sen Handan'ın İngilizcesine bakıver. Kolejde okuduğuna göre ondan daha iyi bilirsin.»

— «Hiç vakti yok ki Beyamca.»

— «Eylül sonunda kasabadaki eve gideceğiz. Kış bastırınca okula gidip gelmek güç oluyor. Orada çiftlik işleri olmadığı için daha rahat çalışırsınız. Bol bol vaktiniz olacak. Yoksa senin okula gitmeye niyetin yok mu?»

Sevim kendisini tutarak:

— «Bilmem ki,» dedi. «Yabancı bir çevrede, alışmadığım insanlar arasında nasıl okuyabilirim.»

— «Evlâdım, tam bir sene kaybetmektense okumak daha iyidir. Birçok memur kızları var. Okul da güzeldir. Zaten hep senin yaşında kızlar arasında olacaksın. Ben yine de ısrar etmem.»

Okuyacak başka kitap olmadığı için Sevim ister istemez ders kitaplarını karıştırıyordu. Bazen Handan elinde İngilizce kitabı ile onun yanına çıkıyordu. Fakat İngilizce çalışmaktan çok okuldan söz açıyor, ihtiyar öğretmeni, aksi müdürü, hırsızlık eden çocukları söylüyor:

— «Sen gelirsen okulun en güzel kızı olacaksın,» diyordu. «Buradakiler ne de olsa yerli ve dışarılıklı kızlar.»

Sevim onu dalgın dalgın dinliyor, sonra İstanbul'daki apartmanımızı, arabamızı, piyanoyu, misafirleri söylüyor, koleje giderken hergün başka bir elbise giydiğini anlatırken de, gözlerinden iki sıra yaş yanaklarına doğru iniyordu.

(Devamı var)

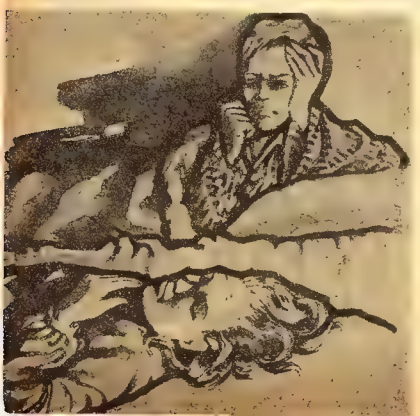

★

Zavallı annem çok yoruluyordu. Bazı geceler onun inlediğini duyuyordum.

UÇAN BALIKLAR

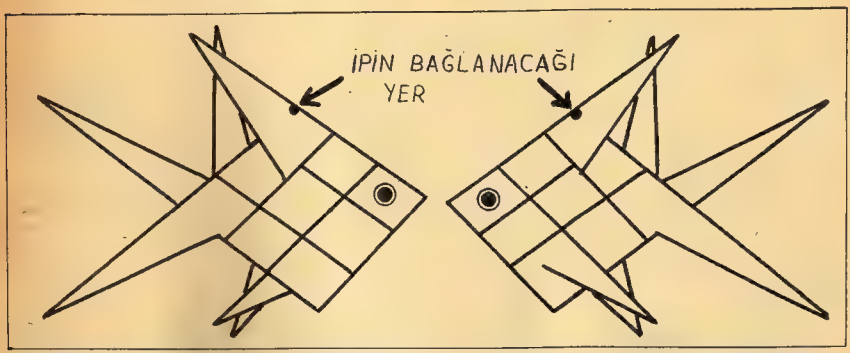

Bu şekillerden beşer tane, yani beş çift yapılacak; sonra bu çiftler, sırt sırta gelecek biçimde yapıştırılacak...

Türkçemizde «balık kava ğa çıkınca» diye bir deyim vardır. Hiçbir zaman olmayacak işler için söylenir. Evet, hiçbir balık kavağa çıkmaz, ama, resimde gördüğünüz balıklar kolayca gezinebilir.

Siz de böyle uçan balıklarınız olsun istemez misiniz? İstersiniz. Öyleyse şu dediklerimizi yapın.

Kullanacağınız araçlar:

Önce 20 sm. boyunda bir ince tel parçasını ya da en iyisi süpürge çöpünü hafifçe bir yay biçimine getirin. Sonra bu yayın tam ortasından makara ipliğini bağlayıp tavandaki bir çiviye asın. Yayın her iki ucundan 8 sm. uzunluğunda birer ip sarkıtın. Bu iki ipin alt uçlarına yine yukardaki yay cinsinden, fakat bu defa 11'er sm. boyunda birer yay daha bağlayın. Bu işi de yaptıktan sonra, resimde görüldüğü gibi iki küçük yayın uçlarından 10'ar ve 8'er sm'lik dört tane ip sarkıtın. Bu dört ipin uçlarına da dört tane balığınızı asın. Beşinci balığı ise 20 sm. boyundaki büyük yayın tam ortasından sarkıtacağınız 7 sm. uzunluğundaki ipin ucuna bağlayın. Böylece, bir çeşit terazi elde etmiş olacaksınız.

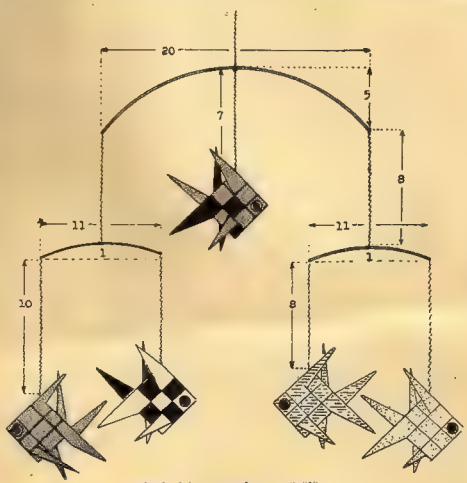

Resimde işin tamamlanışı görülüyor.

Balıklara gelince; onları yukardaki modellere bakarak, her modelden beşer tane, yani beş çift aynı büyüklükte balık yapacaksınız. Sonra bu çiftleri sırt sırta yapıştırarak beş tane balık elde edeceksiniz. Onları renkli kalem boya ile dilediğiniz gibi renklendirirsiniz. Balıkları iple asacağınız noktalar da şekilde gösterilmiştir.

Bütün bu işler tamamlandıktan sonra göreceksiniz ki balıklarınız, en küçük bir rüzgârın, hafifçe üflemeniçılıp kapanmasının etkisiyle, zin, hattâ oda kapısının adâdeta bir akvaryumda yüzüyormuşcasına dönmeye başlayacaklar...

PARA BİRİKTİRME FONU MÜSABAKASI

Doğan Kardeş'in kardeşleri arasında düzenlediği **PARA BİRİKTİRME FONU MÜSABAKASI**'nın altıncı tertip kuponları bu sayımızın son sayfasında yayımladığımız 4 numaralı **gri** kuponla tamamlanmış olmaktadır. Kardeşlerimiz 21'inci sayımızdan itibaren biriktirdikleri bu **GRİ** kuponlarla müsabakaya iştirak edeceklerdir. Altıncı tertibin kur'asına katılabilmek için kardeşlerimizin 1, 2, 3 ve 4 numaralı **gri** kuponları

24 Nisan 1967 Pazartesi

günü akşamına kadar elimize geçebilecek şekilde **«DOĞAN KARDEŞ DERGİSİ, Para Biriktirme Fonu Müsabakası, Divanyolu Klod Farer Caddesi No. 5 — İSTANBUL»** adresine postalamaları gerekmektedir.

4 SATURN GEZEGENİNİ YOKEDEBİLECEK BİR ARACIN MUCİDİ OLAN DR. KUZ, TİTAN'A KAÇIRILIR. VİLMA, YILDIRIM KAPTAN VE DR. HUER'e BU ARACIN ÖNEMİNİ İSPATLAR.

YILDIRIM

BARNEY SON ZAMANLARDA ÇOK DÜRÜSTTÜ. BANA DA NAMUSU ÜZERİNE SÖZ VERMİŞTİ...

GEÇENLERDE BİR İŞ İÇİN TİTAN UYDUSUNA GİTMİŞTİ, BİR DAHA GERİ DÖNMEDİ... BENCE, HERŞEYDEN ÖNCE ONU BULUN!

DÜRÜST OLMUŞ VEYA OLMAMIŞ... ONU BULURSANIZ, BU İŞİ HALLEDERSİNİZ BENCE...

YILDIRIM KAPTAN, DR. HUER VE VİLMA TİTAN'A DOĞRU YOLA ÇIKTILAR...

TİTAN, SATURN'ÜN EN BÜYÜK UYDUSU İDİ, İNSANLARIN YAŞAMASINA UYGUN HAVASI VARDI...

O SIRADA TİTAN'DA

KIPIRDAMA!.. KİMSİN SEN?

HAPİS DR. KUZ'U GÖRECEĞİM.

KARA BARNEY SEN MİSİN? ÖZEL MÜSAADEN VAR, HADİ GEÇ!..

HAPİS DOKTORLA KONUŞMADAN ÖNCE, ŞEF SENİ GÖRECEK.

KARA BARNEY ŞEFİN OTURDUĞU SALONA GEÇTİ

CANAVAR KANE VE SAYIN EŞİ ARDALA, BENİ NİÇİN ÇAĞIRDINIZ?

CANAVAR KANE VE EŞİ ARDALA KİM, KARA BARNEY BURADA NE ARIYOR?

BARNEY, NEYE KIZGINSIN?

BİZDEN NEFRET EDİYOR GİBİ BİR HALİN VAR

NE İSTİYORDUNUZ? GÜLMEMİ? BEN NE GÜZEL DR. KUZ'LA BİR ARAÇ İCAD ETMİŞTİM, NAMUSUMUZLA YAŞIYACAKTIK!

DR. KUZ'U ELE GEÇİRMEK İÇİN KANDIRIP YARDIMIMI SAĞLADINIZ!..

© © 1966 by NATL News Syn., Inc. of America NNS

KAPTAN

AMA DOKTORUN VE EŞİNİN KILINA ZARAR GELİRSE KARIŞMAM!..

SİNİRLENME BARNEY, ŞİMDİ EMİR VERECEĞİM, GİDİP ONLARI GÖRECEKSİN.

KANE, BEN BU ADAMDAN ŞÜPHELENİYORUM..

ÜZÜLME ARDALA İŞLER YOLUNA GİRSİN, ONLARIN UÇUNUDE TEMİZLEYECEĞİM!

GÖRECEKSİN, BU ARAÇ TAMAMLANSIN, ÖNÜMÜZE KİMSE GEÇEMEYECEK BİZİM!..

BU ARACIN NELER YAPABİLECEĞİNİ SATÜRN'DE KİLERE ANLATINCA AYAĞIMA KAPANACAKLAR

ONLARDAN SONRA DÜNYA'YI VE ÖBÜR GEZEGENLERİ TEHDİT EDECEĞİM!

BARNEY DR. KUZ'U GÖRMEYE GİDİYOR..

ONLARI KAÇIRMAMA İMKÂN YOK. TÜNEL NÖBETÇİ DOLU...

DR. KUZ, NASILSIN? İYİSİN YA?

SIHHATÇE İYİYİM. AMA BÜTÜN UZATMAMA RAĞMEN "GAZ AYIRMA ARACI"NI BİTİRMEYE MECBURUM.

KARA BARNEY NE YAPMAYI DÜŞÜNÜYORDU?..

MAALESEF ARAÇ HAZIR. CANAYAR KANE İSTEDİĞİ ZAMAN ONU KULLANABİLECEK

ÜZÜLME DOKTOR, HERHALDE ONA MANİ OLACAK BİR ÇARE BULACAĞIZ!

BİR ŞEYLER YAPMALIYIM YOKSA BU DELİ DÜNYAYI TEHLİKEYE SOKACAK!..

DEVAM VAR

Deniz dibinin manzarası tavşancığın aklını başından almıştı. Gerçekten de ne hoş yerdi burası.

Balıklar Ülkesinde Bir Tavşan

Balıkların Kraliçesi, şöyle sabah sabah bir gezinti yapmak için sarayından dışarı süzüldü. Tam kapıdan çıkarken, bahçenin demir parmaklıkları arasında danseden iki solucan ilişti gözüne. Onları ağzına alıp bir güzel dişlemek istedi. Kraliçe'miz pek oburdu çünkü.

★

Bir dalış daldı. Ama, ne dalış!.. Solucanı yutayım derken, kendisi burnundan tutuluverdi. Onun haykırıp çırpınmalarını duyan, çevresine yaydığı kanın kokusunu alan saray bekçileri, derhal imdadına yetiştiler. Oltanın ipini kopardılar. Ama, ne kadar uğraştılarsa da, Kraliçe'nin burnuna saplanmış olta iğnesini bir türlü çıkaramadılar.

Kraliçe hazretleri eni konu hastalanmıştı. Devletin bütün ileri gelenleri, doktorlar sarayın büyük salonunda toplantıya çağrıldı. Başta Balina, Köpek balığı, Mürekkep balığı ve Çağanoz olmak üzere, bütün büyükler geldiler. Kraliçe'nin sağlık durumunu konuşmaya koyuldular.

Düşünmeleri boşunaydı... Hiçbiri bu derde bir çare göremiyordu. Sonunda Deniz Kaplumbağası söz aldı ve dedi ki:

— «Vaktile benim anneannemin başına böyle bir felâket gelmiş de, dedem onu canlı tavşan karaciğerinden yapılmış bir lâpayla iyi etmiş...»

Kurul bu garip teklifi ilgiyle dinledi. Hayır, bu da bir çare olamazdı. Balıklar İmparatorluğu'nda canlı tavşan karaciğerini nasıl bulsunlardı?..

Deniz Kaplumbağası yeniden söze karıştı:

— «Benim tanıdığım bir tavşan var; size onu getirebilirim. Ama, karaciğerini çıkarmak sizden. Çünkü ben, kan görmeye hiç gelemem.»

★

Bayan Tavşan işin içyüzünü öğrenmek için yanındaki deniz kızlarından birine sorunca, içine düştüğü tuzağı bütün korkunçluğuyle gördü...

Bu fikir beğenildi ve kaplumbağa, canlı tavşanı getirmek üzere yeryüzüne gönderildi.

O gün hava pek sıcaktı. Zavallı kaplumbağa epey zoriuk çekti. Sarp bir yamacı güç belâ tırmandı. Ama, sonunda, sıçraya sıçraya ondan yana gelmekte olan tavşan'ı gördü. Birbirlerini, uzun zamandır görüşmemiş iki candan dost gibi karşıladılar.

— «Günaydın bayan kaplumbağa, hangi rüzgâr attı sizi bu yerlere?..»

— «Günaydın bayan tavşan. Şu sizin dolaştığınız dağları öteden beri merak eder dururdum. Kısmet bu günmüş...»

Tavşan eliyle tepeyi göstererek:

— «Ta tepeye kadar çıkmamışsınızdır,» dedi. «Gelin de sizi oraya kadar götüreyim. Göreceksiniz, ne kadar güzel...»

— «Teşekkür ederim, bayan tavşan, çok teşekkür ederim. Ben o tepeyi çok gördüm. Bana sorarsanız, deniz çok daha güzel. Ne manzaralar var denizin içinde bir bilseniz, ne manzaralar... Zümrüt ormanlar mı yok, efendime söyliyeyim, tüllere bürünmüş bitkiler mi? Kadife kaplı kayalar mı yok, vâdiler mi, mağaralar mı? Yoksa, danseden cins cins balıklar mı yok, renk renk çiçekler mi? Hele sizi bir kuş hafifliğiyle alıp götüren o su yok mu, o su.., Yeryüzünde ne var ki? Hele gel, denizin dibine bir in de gör.»

Kaplumbağa böyle diyerek gitmeye davrandı. Tavşan da gideyim mi, gitmeyeyim mi der gibi iki yanına tasalı tasalı bakındıktan sonra, kaplumbağanın peşine takıldı.

Yol boyunca konuşuyorlardı:

— «Suyun içinde olmak gerçekten rahat mı, güzel mi, bayan kaplumbağa? Acaba su ağzıma, burnuma, kulağıma girmez mi?»

— «Hiç merak etmeyin, bayan Tavşan. Su dediğiniz, denizin havasıdır. Oraya ne kadar kolay alıştığınıza siz de şaşacaksınız.»

— «Oh... Yüreğime su serptiniz. Sizin ülkenizi çok merak ediyordum doğrusu. Yalnızca, suda balıklar gibi soluk alamıyacağımdan korkuyordum.»

— «Siz o işi bana bırakın. Ben sizi balıklar imparatorluğu'na sırtımda götüreceğim.»

Tavşanın içinde hiçbir kuşku kalmamıştı. Kıyıya varınca kaplumbağa'nın sırtına bindi. Suya daldılar...

Deniz dibinin manzarası, Tavşancığın aklını başından almıştı. Gerçekten de ne hoş yerdi burası. Deniz kızları iki uzun sıra halinde kendilerini karşılamaya çıkmışlardı. Bu güzel başlangıç, Tavşan'ı çok ümitlendirmişti.

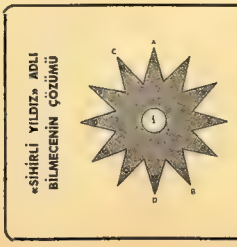

«BU DURUMDA NE YAPMALI» ADLI BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

Adam, önce keçiyi geçirir, sonra kurdu. Fakat, kurdu bırakırken keçiyi yanına alır ve geri getirir. Bu defa lâhanayı alır, onunla birlikte geçer. Lâhanayı kurda teslim etmenin hiçbir tehlikesi yoktur. Adam yeniden döner ve son geçişini keçiyle birlikte yapar.

Fakaaaat... Saraya vardıkları zaman işin rengi değişti. Burası hiç de neşeli bir yere benzemiyordu. Üstelik garip lâflar geliyordu kulağına. Evet, diri diri karaciğerini sökmekten söz ediyorlardı. İşin iç yüzünü öğrenmek için yanındaki deniz kızlarından birine sorunca, içine düştüğü tuzağı bütün korkunçluğuyla anladı. Buradan sağ çıkmak istiyorsa, hemen bir çare bulmalıydı.

Ayağa kalktı ve salonu dolduran devletin ileri gelenlerinden, bilginlerden ve doktorlardan, konuşmak üzere izin istedi ve dedi ki:

— «Sayın baylar; karaciğer dediğiniz organ vücuda yapışık değildir ki. Tıpkı bir gözlük gibi, istenildiği zaman takılır, istenildiği zaman çıkarılır. Bana gelince, ben, karaciğeirmi ıslatırım korkusuyle yanıma almadım, kıyıda, bir kayanın üzerinde bıraktım. Sayın kraliçenin hastalığı beni ne kadar üzdü, bilemezsiniz. Emir buyurursanız, hemen gider getiririm karaciğerimi.»

Orada bulunanlar, tavşa'nın bu aklı başında sözleri karşısında diyecek söz bulamadılar. Hemen kaplumbağa'ya Tavşan'ı götürüp getirmesi için emir verildi.

Deniz dibi yolculuğu sona erip de tavşan karaya adımını atmasıyle ok gibi tepeye fırlaması bir oldu. Sonra arkasına dönerek, kıyıda şaşkın şaşkın bakınan kaplumbağa'ya haykırdı:

— «Haydi dostum, eğer beni tutabilirsen, sana karaciğerimi armağan ederim!..»

İlk Gün Zarfları (F. D. C.)

İlk gün zarflarının uluslararası boyutları 92×164 mm.'dir. Genellikle zarfın sol köşesinde hatıra serisiyle ilgili bir resim ve serinin adı bulunur. Sol tarafta da hatıra pulları yapıştırılmış ve pullar ilk gün damgasıyle temiz olarak iptal edilmiştir. Zarfın üzerine ayrıca ilk gün damgası görülecek şekilde basılmıştır.

Eğer bir gün arkadaşlarımızdan biri size F.D.C. koleksiyonundan söz eder ya da F.D.C. eşanjı yapmak için mektup yazarsa şaşmamalısınız.

F.D.C.'nin anlamı nedir? İnsan bunu ilk görüşte UNESCO ya da UNİCEF gibi Birleşmiş Milletler teşkilâtına bağlı bir kuruluş sanır. Halbuki F.D.C.'nin bunlarla hiç bir ilgisi yoktur.

F.D.C. modası Avrupa'ya olduğu gibi bize de Atlas Okyanusu'nun ötesinden Amerika'dan gelmiştir. İngilizce «First day cover» yani «İlk gün zarfı» kelimelerinin harfleridir.

İlk gün zarfı gerçekte özel olarak hazırlanmış ve ilk gün damgasını taşıyan zarflardır. Posta idareleri tedavüle çıkardıkları hatıra pullarını damgalamak için, hatıra pulunun konusu nereyi ilgilendiriyorsa (bu ünlü bir kişinin doğduğu, ulusal bir günün kutlandığı ya da uluslararası bir konferansın yapıldığı şehir olabilir) orada kullanılmak üzere özel bir ilk gün damgası yaparlar. Çıkarılan hatıra pulları da özel zarflara yapıştırılıp, ilk gün damgasıyle damgalanır.

Özellikle tirajı yüksek hatıra pullarına ayrı bir kıymet kazandırmak ve pul koleksiyoncularına yeni bir koleksiyon nevi aşılamak için düşünülmüş olan ilk gün zarfları yurdumuzda 1950 yılından sonra yaygın hale gelmiştir.

Pamukkale Turistik Serisi'nin ilk gün damgasıyle hazırlanmış ilk gün zarfı.

Adreslerini gönderecek kardeşlerimizin zarfın üzerine «DOĞAN KARDEŞ (Mektuplaşmak isteyenler), Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 — İSTANBUL» adresini yazmalarını rica ederiz.

ADİL BOĞAKAPTAN: 5364. Sokak No. 24, Kadifekale - İZMİR (**İlkokulun son sınıfında. Yaşıtlarıyle mektuplaşmak istiyor.**)

SİNAN ERBİL: Osmanbey, Ebekızı Sokak İpekçi Kâni Apt. 15/4 - İSTANBUL. (**17 yaşında, spor ve ye-ye müziği hayranı. Batı müziği ve plak koleksiyonu üzerine mektuplaşmak istiyor.**)

AYFER KUTAYER: Merkez Mah. Kasapgil Sokak No. 22/D, Kozlu - ZONGULDAK (**Amerika ve İngiltere'deki kardeşleriyle Türkçe ve İngilizce mektuplaşmak istiyor.**)

ALİ KARAPINAR: Uzunçayır Sokak 5/8, Göztepe - İSTANBUL. (**13 yaşında. Pul topluyor ve eşanj yapmak için koleksiyoncu kardeşler arıyor.**)

ÖMER F. DİKİLİTAŞ: İhsaniye Mah., Karamanoğlu Mehmet Bey Sokak No. 17 — KONYA. (**16 yaşında. Ortaokul mezunu. Yaşıtlarıyle her konuda mektuplaşmak istiyor.**)

NADİR OKLAR: 1616 Sokak No. 3, Bayraklı İZMİR. (**17 yaşında, müzik, spor ve resim konularında yaşıtlarıyle mektuplaşmak istiyor.**)

TURGUT ÖZER: Dumlupınar Mah. Madenci Sokak No. 13 — İSKENDERUN. (**17 yaşında. Müziğe, futbola ve okumaya meraklı olduğunu belirten bu kardeşimiz Türkiye ve yabancı ülkelerdeki yaşıtlarıyle Fransızca, İngilizce ve Türkçe mektuplaşmak istiyor.**)

A. OĞUZ DİRİM: Kubilây Sokak No. 8/1, Maltepe - ANKARA. (**15 yaşında ve futbola çok meraklı olan bu kardeşimiz yaşıtlarıyle bu konuda İngilizce veya Türkçe mektuplaşmak istiyor.**)

SERTAP EROĞLU: Merkez İlkokulu sınıf 5/A, No. 119, Karasu — SAKARYA. (**Yaşıtlarıyle her konuda mektuplaşmak istiyor.**)

NİYAZİ SUNAY: Hacı İlbey Mah. Uluğ Sokak No. 8 — BALIKESİR. (**13 yaşında, Kartpostal biriktiriyor. Spora meraklı. Yurt dışındaki yaşıtlarıyle İngilizce mektuplaşmak istiyor.**)

İSMAİL AKYOL: Gerze Ortaokulu sınıf III - A No. 294, Gerze - SİNOP. (**Resme ve spora meraklı olan bu kardeşimiz yaşıtlarıyle bu konularda mektuplaşmak istiyor.**)

MUSTAFA DİNÇER: Çukur Mah. Küllü Sokak No. 8 — GAZİANTEP. (**Batı müziği, şiir, edebiyat, spor, pul ve kartpostal konularında İngilizce, Türkçe ve Almanca mektuplaşmak istiyor. 17 yaşında.**)

KUDRET ÜLKÜ DERNER: Kütahya Cad. No. 127 — ESKİŞEHİR. (**14 yaşında. Pul toplamak ve kitap okumaktan hoşlanıyor. Yurt içindeki veya dışındaki kardeşleriyle İngilizce, Türkçe mektuplaşmak istiyor.**)

ADNAN COÇANÖZ: Doğanbey Mah. ve çıkmazı No. 39 — BURSA. (**Pul ve kartpostal biriktirmeye meraklı. Müzikten hoşlanıyor. İngilizce ve Türkçe mektuplaşmak istiyor.**)

ZAFER TÜRKAY: Altın Ova Cad. 18. Sokak No. 31 — AYVALIK. (**Kartpostal koleksiyonu yapan kardeşleriyle mektuplaşmak ve manzara kartpostalları değişmek istiyor.**)

HÜSEYİN AVNİ SARAYKÖYLÜ: Söke Lisesi 4/B No. 2418 — SÖKE. (**Şiir ve hikâye alanında yardımlaşacak kardeşleriyle mektuplaşmak istiyor. Yayınlanmış 79 şiiri olduğunu bildiriyor.**)

OKUYUCU KÖŞESİ

Ankara İltekin İlkokulu öğrencilerinden Füsun Ramazanoğlu kardeşin yayımlanmasını istediği şiirini sunuyoruz:

YILDIZLAR

Gökyüzünde yıldızlar
Gece bize göz kırpar.
Sabahları yok olur,
Geceleri çıkarlar...

Sabahları yaramazlar
Niçin bizi aramazlar?
Belki dostları vardır
Ondan bize ışımazlar...

FÜSUN RAMAZANOĞLU

Füsun Ramazanoğlu

★

Bakırköy Ortaokulu 1'inci sınıf öğrencilerinden Erdem Güler kardeş de anneannesi için aşağıdaki şiiri yazıp göndermiş:

ANNEANNECİĞİM

Benim anneannem lokum gibi tatlıdır.
Severim ben onu «Lokum'um» diye
O da beni sevdiğini önüne gelene anlatır,
Oksar beni «Biricik Torunum» diye.

Dedem ölürken beni ona emanet etti,
Biricik torunum senindir dedi.
Öperim yanaklarından onu, anneannem benim derim,
Bir saat görmesem onu yürekten özlerim.

Beni küçücükten sen büyüttün,
Masal söyledin bana, dizlerinde uyuttun,
Ben ağladıkça yanaklarımdan öpüp avuttun
Benim lokum anneanneciğim...

KÂMİL ERDEM GÜLER

Kâmil Erdem Güler

Samsun Namık Kemal Ortaokulu II/E öğrencilerinden Gülden Yetkin kardeşin küçük bir şiiri:

OLSAM...

Balık olsam
Suda yüzsem
Kartal olsam
Gökte uçsam
Ağaç olsam
Çiçek açsam
Meyva versem...

★

Ankara Namık Kemal İlkokulu öğrencilerinden Çiçek Babacan kardeşin çok sevdiği bir yengesi var. Aşağıdaki şiiri onun için yazmış:

YENGEM

Onun küçücük elleri
Neleri yapmaz neleri...
Pastaları, kurabiyeleri,
Hele o nefis yemekleri...

Akşam okuldan gelirim,
Yengemi kapıda görürüm

Yaptıklarını koyar önüme,
Yemezsem vurur ellerime
Der: «Yemek yemeye alış,
Dersine de çok çalış...»

Dinlerim ben yengemin sözünü,
Çalışmak için yummam gözümü...

ÇİÇEK BABACAN

BİR KARDEŞTEN DOĞAN KARDEŞ'E MEKTUP

Yozgat ilimizde oturan ve ilkokulun son sınıfında öğrenci olduğunu bildiren Esen Allıoğlu kardeşten aşağıdaki mektubu aldık. Kardeşlere bir örnek olması için onu aynen yayımlıyoruz:

«Sevgili Doğan Kardeş,

Doğan Kardeş'in «Okuyucu Köşesi»nde bazı kardeşlerimiz, başka kitaplardan şiir alıp kendi şiirleri imiş gibi yayımlatıyorlar. Ben buna çok üzülüyorum. Ne kadar ayıp! Anneleri, babaları ve öğretmenleri bunu duysa, acaba o kardeşleri affederler mi?

Örneğin Doğan Kardeş'in 14. sayısında, Vedide Kalaman'ın ben yazdım dediği «Öğretmenim» adındaki şiir Cemal Oğuz Öcal'a aittir. 5'inci Sınıf Tatil Bilgileri adlı kitapta çıkmıştır. Yine Doğan Kardeş'in 19. sayısında Özcan Demet'in benim diye gönderdiği «Temizlik» adlı şiiri ise Aka Gündüz yazmıştır. Bu şiir de «Resimli Mektep Defteri» adlı kitapta var. Dergimizde bu mektubumu yayımlayın da, bir daha sana başkasının yazdığı şiiri kendilerininmiş gibi göndermesinler...»

ESEN ALLIOĞLU
(Yozgat Cumhuriyet İlkokulu Sınıf 5/B, No. 434)

ÇÖPÇÜMÜZ

Okula gidip gelirken birçok sokaktan geçerim. Ama, içlerinde en çok bizim sokağı beğenirim. Çünkü bizim sokak, bütün sokaklardan daha temiz, daha iç açıcıdır.

Sokağımızın bu halini çöpçümüze borçluyuz. Çöpçümüz çalışkan adamdır. Makina gibidir. Çok da zayıftır. Âdeta bir deyneğe benzer.

Çöpçümüz koyu renkleri pek sever. Süpürgesi, süpürgesinin sapı, elbiseleri, elbiselerinin düğmeleri, gözleri, saçları, hattâ teni bile karadır onun. Sahi, çöpçümüz kara yağız bir adamdır. Karanlıkta çöpçümüzü karanlıkla karıştırırız.

Meskeni kahvedir çöpçümüzün. Ama, arasıra aklına eser, meyhaneye de uğrar. Siz belki çöpçümüzü küçümsersiniz. Olabilir. Ama biz, kendisini çok beğeniriz, çok severiz.

NEVİN GİRGİN
(Aksaray İlkokulu V/D öğrencisi)

OKUYUCU MEKTUPLARI

ZAFER GÜRLER — Tokat: Şiirlerin Çocuk şiiri değil. Bu yüzden onları Doğan Kardeş'te basamayız. Bir başka dergide belki yer alabilir.

ZEYNEP POLAT — Ankara: Şiirlerini biraz daha özenle yazarsan başaracaksın.

GÜREL AFŞAROĞLU - İstanbul: Sorularından ilk ikisini çeşitli sebeplerle daha önce cevaplandırmıştım. Üçüncü soruna ise tek kelimeyle «hayır» diyeceğim.

Ankara'dan Gülseren Özpınar imzasıyle aldığımız mektupta şöyle deniyor:

«Sevgili Doğan Kardeş,

Ben onbeş yaşında bir kızım. Sana büyük bir derdimi açacağım. Bak dinle:

Ben çok kitap okuyorum. Pek çok şeye merak duyarım. Gene de altından kalkamadığım işler var. Meselâ evde annemle babam konuşurken «Bilâistisna, bundan maada, binaenaleyh» gibi sözler geçiyor aralarında. Ben de sabırsızlanıp hemen onların anlamını sorarım. Bu sorulardan bazan büyüklerim, beni «Ne çok soru soruyorsun?» diye paylarlar. Bu yüzden kelimeler aklıma takılı kalır. Bu durumda ne yapayım, kime başvurayım?»

Doğan Kardeş: Türk Dil Kurumu'nun yayımladığı «Türkçe Sözlük», sanırım senin bu derdine çare olabilir.

DUYURU:

Seyitgazi Fethiye köyü İlkokulu Müdürü Sayın Aysel Doğruel imzasıyle gelen mektubu aynen yayımlıyoruz:

Doğan Kardeş Yazı İşleri Müdürlüğüne,

Okulumuz kitap, araç ve gereç bakımından çok yoksul durumdadır. Köy halkı da çok fakir olduğu için kitap sağlayamıyoruz. Çocuklarımızın okuma sevgisine rağmen bu eksiklik, bizleri çok üzmektedir... Durumumuzun mümkünse derginizin «Okuyucu Mektupları» köşesinde duyurulmasını saygılarımızla rica ederim.

Fethiye Köyü Okulu Müdürü
AYSEL DOĞRUEL
Adres:
Fethiye Köyü Okulu Müd.
Seyitgazi - ESKİŞEHİR

BULMACA

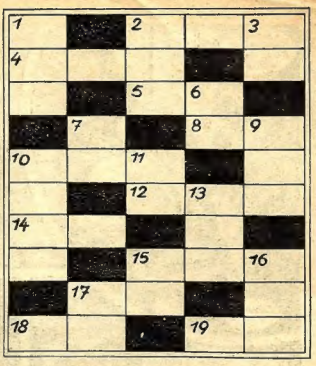

SOLDAN SAĞA:

2 — Kışın yağan pamuk gibi madde, 4 — Kuvvetli pençeleri olan ve burnuna halka takılarak oynatılan bir hayvan, 5 — Nota, 8 — Tersi köpek, 10 — Su yolu, 12 — Erkek ismi, 4 — İlçenin büyüğü, 15 — Çalışkanlık örneği bir hayvan, 17 — Akıl, 18 — Hayvan yemi, 19 — Sıfat takısı.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1 — At yavrusu, 2 — Hayvan ve insan vücudunu örten tüyler, 3 — Nota, 6 — Sevimli ve hisli bir hayvan, 7 — Vücutta olan yumru, 9 — Bir sayı, 10 — İstiklâl Marşı şairimizin ikinci ismi, 11 — Tersi beyaz, 13 — Bir çeşit taze ve tuzsuz peynir, 15 — İskambilde bir kâğıt, 16 — Sıcaklık, 17 — Bir salgı.

GEÇEN BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

SOLDAN SAĞA:

9 — Balıkesir, 10 — Ozan, 11 — Gaye, 12 — Rana, 13 — Elim, 20 — Zail, 21 — Kati, 22 — Asri, 23 — Aday, 24 — Nusretiye.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1 — Borazan, 2 — Aza, 14 — Asu, 3 — Lan, 15 — İrs, 4 — İna, 16 — Lir, 5 — Ege, 17 — Kat, 6 — Sal, 18 — Adi, 7 — İyi, 19 — Tay, 8 — Remziye.

GARİP ama GERÇEK

19. YÜZYILIN EN ÜNLÜ FRANSIZ ROMANCILARINDAN BİRİ OLAN VİCTOR HUGO'NUN EN ÜNLÜ ESERİ "SEFİLLER" 1862 DE YAYINLANMIŞ VE AYNI GÜN 10 DEĞİŞİK DİLE ÇEVRİLMİŞTİ.

ŞAHISLARA AİT OLAN İKİ İNGİLİZ ADASINDA POSTA PULLARI MEKTUP KAĞITLARINA YAPIŞTIRILMIŞ HALDE SATILMAKTADIR. BURADA OTURANLAR AYRICA ZARF KULLANMAZLAR.

BÜYÜK BALIKLAR, KÜÇÜK BALIKLARIN SU YÜZÜNE ÇIKMALARINA SEBEP OLURLAR. BÖYLECE BALIKÇILAR DA, BÜYÜK BALIKLARIN BULUNDUKLARI YERLERİ KEŞFEDERLER. BU ARADA MARTILAR DA YER GÖSTERMEDE YARDIMCI OLURLAR.

KİMSİNİZ, SİZ? BİZE SİLAH SORMAZSINIZ!
AMA MAT...
SEN SUS, VENUS!
BİZDEN NE İSTİYORSUNUZ? BIRAKIN GİDELİM.
ONU AKLINIZDAN ÇIKARIN, SİZİ KONUŞTURMADIKÇA BURADAN HİÇ BİR YERE YOLLAMAYIZ. GÖTÜR ŞUNLARI!
KUSURA BAKMAYIN, ZİNDANIMIZ YOK. SİZİ BU EŞYA ODAŞINA KAPATACAĞIZ...
STİF, MAT, VENUS AÇALIM BİR HAPİSHANEYE KAPATILMIŞLARDI.
KİM OLDUĞUMUZU, NEREDEN GELDİĞİMİZİ, NİÇİN SÖYLEMEDİN, MAT?
ONLARIN DA İSTEDİĞİ BU, STİF. BİZİ GÖZLEMEK İSTİYORLAR.
BİRİ ONLARI GÖZ HAPSİNDE BULUNDURUYORDU...
SES SİZ, STİF'TE DURUM NASIL DEĞİŞTİ, ANLAMIYORUM, MAT.
DEĞİŞİR. STİF, BAK, SANA BİR ŞEY ANLATIM.
2028 YILINDA BİR GÜN BİR İNGİLİZ, YOL KIYISINDA BİR CAYIRDA GOLF OYNUYORMUŞ...
MAKİNE HIZLI ÇALIŞIYOR. TELEFON DİZEKLERİNİ YIKIYOR. O SIRADA BAŞKANLA GENEL KURMAY BAŞKANI TELEFONLA KONUŞUYORLARMIŞ...
ADAM CANI YANINCA TOPA HIZLI VURMUŞ. TOP O SIRADA YOLU DÜZELTEN MAKİNANIN HIZ DÜĞMESİNE ÇARPMIŞ...
NE BUYUR-DUNUZ, BAŞBAKANIM?
ÇABUK, ATOM ROKETLERİNİ HAREKETE GEÇİRİN!..
GENEL KURMAY BAŞKANI'NIN BU EMRİ HEMEN YERİNE GETİRİLMESİYLE ÜÇÜNCÜ DÜNYA SAVAŞI BAŞLIYOR...
MEĞERSE, BAŞBAKAN: "DÜĞMEYE BASIN DEĞİŞİM ZAMAN TİRAZ SİSTEMİ" DİYECEKMİŞ. TELEFON HATLARI KESİLİNCE...
LÂCİ YARIM KALMIŞ...
EVET, GÖRÜYORSUN, BİZ SAVAŞIN BAŞLAMASINA KİMİ VAKİT NE SAÇMA BİR ŞEY YOL AÇIYOR. BUNU UNUTMA.
HAKLISIN, MAT. PEKİ AMA, BİZ ŞİMDİ BUNLARIN ELİNDEN NASIL KURTULACAĞIZ?
MERAK ETME, STİF. SAVAŞIN DA OLDUĞU GİBİ BUNDA DA HİÇ BEKLENMEDİK BİR ŞEY OLABİLİR...

(Devamı var)